

**BIBLIOTECA
CULTURII
AROMÂNE**

www.proiectavdhela.ro

Ayiulu Nicola Velimirovici

Dispothi ali Ohridâ și ali Jici

EXIYISIRI LA TATĂLU A NOSTRU

TATĂLU A NOSTRU
CARI HII TU ȚERURI,
SI SI-AYISEASCĂ NUMA A TA.
S-YINÂ AMIRÂRIËEA A TA,
SI SI-ADARÂ VREAREA A TA,
CUMU TU ȚERU, ACȘI Ș-PRISTI LOCUC.
PÂNEA A NOASTRÂ, AȚEA TI TUTI DZÂLILI, DĂ-ŃI-U A NOAUÂ
ADZÂ
Ș-NÂ LEARTÂ A NOAUÂ
ALATHUSURLI A NOASTRI,
ACȘI CUMU Ș-NOI LĂ LIRTĂMU AȚILORU ȚI NÂ ALĂTHUSESCU,
Ș-NU NÂ DU NOI TU PIRAZMO,
Ș-NÂ ASCAPÂ DI AȚELU ARĂU.
CÂ A TA EASTI AMIRÂRIËEA
Ș-PUTEAREA ȘI DOXA,
TU ETA ETILORU. AMINU.

Cându niorli arucâ arufei, iara okeanili vâzescu, eali Ti-acleamâ: Domnulu-a nostru!
 Cându meteorifli cadu și foclu arsari di tu locu, eali Țâ dzâcu: Adârătorlu-a nostru!
 Cându bâbuchili a liliciloru da ș-ciuciurliili adunâ fânu uscatu ta s-li-adarâ a puililoru cubairi,
 eali Țâ cântâ: Nicuchirlu-a nostru!
 Iara cându analțu io oclili a meli câtrâ scamnulu a Tău, Țâ murmuru a Țiia: Tatălu-a
 nostru
 Fu unu chiro multu lungu, chiro laiu, cându și oamiñili Țâ dzâțea și ti-aclima Domnu icâ
 Adârătoru, icâ Nicuchiru! Așci fu di-alithea, cându omlu ducea câ easti mași unu lucru
 anamisa di lucrî. Ma tora, ifhâristisiri a Hiluiulu a Tău Unlu-Amintatu și-Așilui ma bunu
 di tu hilili a Tăli, amu nvițatâ numa a Ta ațea alithea. Trâ ațea, cu dichi, și-io cutedzu s-Ti-
 aclemu deadunu cu Hristolu: Tatâ!
 Cara Ti-aclemu Domnu, cu frixi adaru mintani dinintea a Ta ca unu sclavu tu fluminlu-a
 laolui
 Cara Ti-aclemu Adârătoru, mi-mpartu di Tini unâ turlie cumu si-mparti noaptea di dzuâ,
 i frândza di pomlu a lei.
 Cara Ti mutrescu ș-dzâcu Nicuchiru, hiu ca unâ cheatrâ anamisa di chetri ș-ca unâ gâmilâ
 anamisa di gâmili.
 Ma cara li dișclidu budzâli-a meali ș-murmuru Tatâ, vrearea u alâxești frixea, loclu
 mutreaști anâlțatu ma aproapea di țeru, și imnu ninga Tini ca unu oaspi tu grâdina aiștei
 lumi, cumânicândalui doxa și putearea a Ta.
 Tatălu a nostru! Tini hii Tatălu a nostru a tuturoru: Va ti minutamu Tini ș-va mi minutamu
 ș-io macâ va Ti-aclimamu: Tatălu a meu!
 Tatălu a nostru! Tini ní-ai câștiga ahântu a nîia, cari hiu unlu singuru, ma cama vârtosu ai
 câștiga a lumilei ntredz. Scupolu a Tău easti Amirârileu a Ta, iara nu unu singuru omu.
 Vrearea ti veti Țâ greaști: Tatălu a meu, ama vrearea Țâ greaști: Tatălu a nostru!
 Tu numa a tuturoru oamiñiloru, și suntu frațli a meli io Țâ pricadu: Tatălu a nostru!
 Tu numa a tuturoru yenuriloru și mi-aplucescu și cu cari mi-ai ligatâ, io Țâ pricadu: Tatălu
 a nostru!
 Io Ti pâlcârsescu Tini, Tatâ a cozmului tră unu singuru lucru Ti pâlcârsescu Tini: si-apirâ
 câtu cama-ntroarâ dzua ațea marea cându tuș oamiñili, yii ș-morțâ, deadunu cu anghilili ș-cu
 stealili cu ațeali cu suflitu ș-cu ațeali fârâ suflitu, va Ti-acleamâ cu numa a Ta ațea alithea:
 Tatălu a nostru.

CARI HII TU ȚERURI,

Câtră țeruri anâlțamu oclîli a noștri daima cându Ti-aclîmămu și stri locu îli dipunămu cându li thimisimu amârțiili a noastri. Daima himu tu gremu di itia a niputeriloru a noastri și a amârțiiloru a noastri. Tini hii daima ndzeanâ, dipu acși cumu undzești a mârîrilei a Tali și a lumbrusirilei a Tali.

Tini hii daima tu țeru cându himu niaxi s-Ti-apruchemu, ma ți-ari hari s-Ti dipuîni la noi, tu cohili a noastri di-npadi, cându avemu seati ti Tini ș-cându u dișclîdemu a Ția ușa a noastră.

Ma ș-cara dipuîni la noi, Tini armâni tu țeru; tu țeru bânedzi, pritu țeru aladzâ ș-cu țerlu deadunu Ti-apleț pân' tu valea a noastră.

Țerlu easti alargu, multu alargu, ti omlu a curi duhu și a curi inimâ suntu turnati di la Tini i cari își pizuescu cându easti thimisită numa a Ta. Ma elu easti aproapea, multu aproapea, ti omlu ți u țani daima dișclîsâ ușa a suflitlui a lui și-așteaptâ s-yîni Tini, nai ma vrutlu di-tru oaspiț.

Si-eara s-lu bâgamu ninga Tini omlu nai ma dreptulu, Tini Ti-analți ma-ndzeanâ di elu dipu ca țerurli ma-ndzeanâ di valea a loclui, ca bana trâ etâ ma-ndzeanâ di amirârilei a moartilei.

Noi himu fațâ di-tu unâ luyie di materialu ți si-aspardzi ș-putridzaști: cumu va puteamu s-șidemu la idhyea anâlțimi cu Tini, Tinireățâ ș-Puteari Fârâ moarti!

Tatălu-a nostru, Cari daima hii ma-ndzeanâ di noi, dipun-Ti pân' di noi ș-nâ-analță pân' di Tini. Ți altuțiva himu, macâ nu mași limbi facti di țarâ ta si-alavdâ doxa a Ta? Țara va si-eara mutâ trâ etâ și nu va s-putea s-greascâ numa a Ta fârâ noi, Dumnidzale. Cumu poati țara s-Ti cunoascâ macâ nu pritu noi? Cumu va puteai si-adari thavmati di-tru țara moartâ macâ nu pritu noi?

O, Tatălu a nostru!

SI SI-AYISEASCĂ NUMA A TA.

Ayisinda-Ti, nu Ti-adrămu ma ayiu Tini, ama noi inșine nâ ayisimu. Numa a Ta easti ti-anami. Oamiñil'i si-ncaci pri aestu locu trâ numâ: a curi numâ easti cama mari. Ghini va eara ca numa a Ta s-hibâ thimisită tu aesti ncăceri, câ atumțea tuti limbili multu dizligati va amurța ș-tuti mărlu numi a oamiñiloru, mplititi deadunu, nu va putea si-aibâ uidhie cu numa a Ta, Sânte, Para-Sânte!

Cîndu oamiñil'i voru si-u-ayisească numa a Ta, u pâla-cârsescu fisea s-li agiutâ. Lea cheatrâ ș-lemnu ca si-adarâ biseriț; li stuluescu ayiudiñili cu mângâritari ș-lilici și-adarâ focu di-tru ierghi, surărli a loru, ș-lea thimneauâ di la chedri, frațli a loru, ș-li-andoapirâ boțli a loru cu boațea a câmbanâlei, ș-li-acl'eamâ yiețili tru-agiutoru ta si-ayisească numa a Ta. Ai rîlâ di noi ti chischina ș-nistipsita fisi, cari deadunu cu noi u ayiseaști numa a Ta, Sânte, Para-Sânte.

Cumu va u ayisimu numa a Ta?

Vahi pritu harauâ nistipsită?

Atumțea ai rîlâ di noi ti națli a noștri nistipsiț.

Vahi pritu tirânâpsiri?

Atumțea caftâ câtrâ murmintili-a noastri.

Vahi pritu curbani?

Atumțea thimisealili cilistisirili-a dadiloru, Dumnidzale!

Numa a Ta easti ma vârtoasă di cilechi ș-ma lumbrusită di luînâ. Hara di omli țî și-u-arucâ elpidha pri Tini și s-luîneadzâ cu numa a Ta.

Zurlil'i dzâcu: Himu armătusiți cu cilechi, cari poati s-nâ sta contra? Iara Tini il'i câtaștrăpșești amiradzli cu bubuliți nividzuti!

Fricoasă easti numa a Ta, Dumnidzale! Ea lumbruseaști ș-pârjileaști dipu ca unu mari nioru di focu. Țiva nu easti ma sântu icâ ma fricosu macă nu easti ligatu di numa a ta. Dă-rîi Sânte, dă-rîi oaspiț ațeli tu a curi chepturi easti scriatâ numa a Ta, iara dușmañi ațeli țî nu au mirachi si știbâ ici țiva ti Tini – câ ahtări oaspiț va-rîi armânâ oaspiț pânâ tu moarti, iara ahtări dușmañi va-ndzinucleadzâ dinintea a mea și va si-alasâ bātuți unâ-ș-unâ țî va si zdruminâ cilechea a loru.

Sântâ ș-fricoasă easti numa a Ta, Sânte, Para-Sânte! S-hibâ s-nâ thimisimu numa a Ta tu tutâ oara a harauli a noastri și a apustusiril'i a noastri di tru aestâ banâ acși cumu lu thimisimu elu tu oara ali moarti, Tatâ țirescu a nostru, Para-Sântlu-a nostru Tatâ!

S-YINÂ AMIRĂRIILEA A TA,

S-yinâ Amirăriile a Ta, Mari Amiră! Nâ fânătimu di amiradzli și mași la aopsi suntu ma mări di alantă oamiîni, ma cari dzăcuș sedu tu murmintili a noastri deadunu cu dhicunearli ș-cu sclayili.

Nâ fânătimu di amiradzli și aeri își grea putearea pristi patridhi ș-populi, iara azâ plângu că îli doru dințali!

Nâ fânătimu di efi ca di nâscântă niori și aducu pripiliți tu locu di ploaie.

Mea, aestu easti omu mintimenu. Dă-li curuna!, greaști fluminlu a oamiîniloru. A curunălei unâ îli easti pri și capu sta. Ama Tini, Doamne, u cunoști mintimiînillea a mintimeîniloru și dumnilea a muritoriloru. Vrei si-Ți dzăcu pali ațea și știi chiola? Vrei si-Ți dzăcu cumu ațelu ma mintimenlu di noi dumni pristi noi di canda fu dipu paliuglaru? Mea, aestu easti omu pututu. Dă-li curuna!, greaști pali fluminlu a oamiîniloru, tu altă etă ș-bârnu. Și-așși, curuna călături di pri unu capu pri-alantu, ma Tini Paraputute, știi și scumpă easti dinamea suflitească a așiloru analță ș-dumnilea a așiloru putuș. Tini știi cu câtă slăbință dumniră putușli pristi amirăriili a loru.

Tora nvițai pritu tirănișiri că nu easti altu amiră nafoară di Tini. Suflitlu a nostru nsiteadză ti Amirăriile a Ta ș-ti dumnilea a Ta. Arăinda pri-aoa, pri-aclo, vahi nu fumu duri pizuiș ș-pliguiș, noi clirunomiîli yii di pri murmintili a nișloru amiradz și amirăriili? Noi ti pâlăcârsimu Tini tora s-yiîni ti agiutorlu a nostru.

S-yinâ Amirăriile a Ta la aspuneri – Amirăriile a Mintimiînililei, a Părințiilei și-a Putearilei a Ta! S-hibă ca aestu locu, și di nîli di aîni easti câmpu ti alumtă, si si-adară casa tu cari Tini s-hii nicuchiru, iara noi – oaspișli a Tăli.Yinu Amiră, scamnulu golu Ti așteaptă! Deadunu cu Tini va yinâ armunia – mușiteașă. Nâ fânătimu di alti amirăriili; Ti ațea Ti și-aștiptămu tora, Mari Amiră, Tini și-Amirăriile a Ta!

SI SI-ADARĂ VREAREA A TA, CUMU TU ȚERU, ACȘI Ș-PRISTI LOCU.

Țerlu ș-locu suntu agrili a Tali, Tatâ. Tu unu agru seamiîni steali și-anghilîi, iara tu-alantu -schiîni și-oamiîni. Stealili s-minâ unâ uidhie cu vrearea a Ta. Anghilîi cântâ la steali, ca la nâscânti harfi, unâ uidhie cu vrearea a Ta. Ma omlu andâmuseaști altu omu și-ntreabâ: Ți easti vrearea alu Dumnidzâ?

Până cându nu va știbâ omlu vrearea a Ta? Până cându va-și chearâ tiînia dinintea a schiîniloru di la cicioarli a lui? Tini lu-adrași s-hibâ dipriunâ cu anghilîi ș-cu stealili, ma, mea, și schiînilîi suntu ma-ndzeanâ di elu.

Ma, mea câ omlu, cara va, poati s-greascâ numa a Ta ma ghini di schiîni, unâ luyie cu anghilîi ș-cu stealili. Tini, Dătătoru a duhului ș-dătătoru a vrearilei, dă-li a omlui vrearea a Ta.

Vrearea a Ta easti mintimenâ. Ascultu pirmithulu a populiloru ți furâ, mutrescu la țeru și știu câ stealili s-minâ acși cumu s-minarâ nîli di aîni, daima după idhyiulu nomu, și câ aducu iarna ș-veara atumțea cându prindi.

Cu mintimiînilîi lucrândalui, Tini nu hii vârnâoarâ apustusitu Tatălu a nostru. Vârnulucru zurlesc nu-și aflâ locu vârnâoarâ tu planlu a Tău. Tini hii unâ turlie crehtu tu mintimiînilîi ș-buneățâ tora dipu ca tu prota dzuâ a Adrarilei, iara mâni va hii dipu ca azâ.

Vrearea a Ta easti sântâ, câ easti mintimenâ ș-crehtâ. Ayisirea easti nimpârțâtâ di Tini cumu himu noi nimpârțât di-airu.

Ițido nu easti sântu prindi si si-alinâ la țeru niheamâ câti niheamâ, ma țiva nisântu nu dipunâ vroarâ di-tru țeru, di la scamnulu a Tău, Tatâ.

Noi ti pâlâcârsimu Tini, Sânte Tatâ a nostru, si-adari si-apirâ câtu cama-ntroarâ dzua cându vrearea a tuturoru oamiîniloru va hibâ mintimenâ, crehtâ și sântâ has vrearea a Ta, ș-cându tuti yiețili di pristi locu va s-minâ tu unâ deadunu – griri cu stealili di tru țeru, ș-cându planeta a noastrâ va cântâ tu choru cu tuti stealili a Tali ciudii:

Doamne, nveațâ-ne!

Dumnidzale, câlâuzea-ne!

Tatâ, ascapâ-ne!

PÂNEA A NOASTRĂ, AȚEA TI TUTI DZÂLILI, DĂ-ŊI-U A NOAUĂ ADZĂ

Cari da trupu, ațelu da și suffitu, ș-cari da aeră, ațelu da ș-pâni. Ficiurițli a Tăli, Filotime Nilăoase, li-așteaptă di la Tini tuti ațeali și lipsescu.

Cari va luțineadză fața a loru tahina-dimneața macă nu Tini cu fexea a Ta?

Cari va lâ-aveagli noaptea anasa a loru cându dormu macă nu Tini, Ațelu ma niapustusitlu di tuț aviglitlorli?

Iu vai puteamu si-u siminămu pânea ti cathi dzuă macă nu tu tu agrulu a Tău? Cu și vai puteamu s-lu-adrămu cama crehtu agrulu macă nu cu aroaua a Ta di tahina? Cumu vai dădeamu bană macă nu cu fexea a Ta ș-cu aera a Ta? Cumu vai puteamu si-u măcămu pânea macă nu cu gura și Tini nă-u-adrași?

Cumu vai puteamu s-nă hărsimu și s-Ță ifhăristisimu câ himu măcați, macă nu pritu duhlu și lu suflași tu lăschili fără di bană și-adrași di eali ciudie, Tini Ațelu cama ti-anami Artistu?

Nu ti pâlăcărsescu Tini ti pânea a mea, ama tră pânea a noastră. Ți-ncherdu easti macă amu pâni mași tră io, cându frațli a meli suntu agiuși diavărli-gă-ni? Cama ghini vai eara ș-cama cu dhichi macă va s-loa di la io ună ahtari pâni amară a vrearilei tră vetea-ni, cama ghini si-aravdu agiunu deadunu cu frațli a meli. Nu poati s-hibă vreaarea a Ta si-ș ifhăristisească mași un omu, cându suti ti blastimă.

Tatălu a nostru, dă-ni-u a noauă pânea a noastră, ta s-ti duxusimu cu ună boați și s-lu thimisimu cu harauă Tatălu a nostru Ațelu țirescu. Adză Ti pâlăcărsimu ti dzua di adză.

Dzua aestă easti mari: tu ea si-amintară nimisurati yieți nali, și nu fură aeri ș-ți mâni nu vai hibă, si-amintă adză sumu idhyea fexi a soarilui, deadunu cu noi alagă pri ună di stealili a Tali ș-cu noi deadunu ță grescu a Țiia: pânea a noastră.

O, Mari Filoxenu! Oaspițli a Tăli himu di tahina până seara, pri measa a Ta șidemu ș-pânea a Ta u-aștiptămu. Vârnu uxonu Tini nu ari ndreptu s-dzâcă: pânea a mea. Pânea easti a Ta. Vârnu uxonu Tini nu ari ndreptu tră dzua di mâni și tră pânea di mâni, ama mași Tini și-ațeli di-tru bânătorli a loclui și Tini illi ursești.

Macă vreaarea a Ta easti soănea a dzuălei di-adză s-hibă linia și-u-mparti bana ș-moartea a mea, va mi-nclinu dinintea a vrearilei a Tali sănti.

Macă vreaarea a Ta easti mâni s-hiu oaspi di călăturie ti marli soari și oaspi pri measa a Ta, va ță ifhăristisescu pali a Ția, acși cumu adaru dzuă di dzuă.

Și va mi-nclinu dinintea a vrearilei a Tali pali ș-pali, acși cumu adară anghilili di-tru țeru, Filotime și li dhurusești tuti dhoarali trupești ș-pnevmaticești.

Ș-NĂ L'EARTĂ A NOAUĂ ALATHUSURLI A NOASTRI, ACȘI CUMU Ș-NOI LĂ L'IRTĂMU AȚILORU ȚI NÂ ALĂTHUSESCU,

Cama efcula easti trâ omu si-alăthusească dinintea a nomuriloru a Tali dicātu s-li-achicâsească, Tatâ. Ma trâ tini nu easti efcula s-nâ l'erțâ alathusurli, macâ noi nu lâ l'irtămu ațiloru ți nâ-alăthuseșcu. Că țe, Tini u bâgași pri cali lumea cu misurâ ș-pri-aradhâ. Cumu vai putea si si spâstrească ziya aestâ tu lumi macâ Tini vai aveai unâ misurâ trâ noi și-unâ altâ misurâ trâ fratili a nostru, i macâ va nâ dâdeai pâni cându noi îli dămu a fratiliu a nostru cheatrâ, i macâ va nâ l'irtai amârțiili cându noi lu spindzurămu fratili a nostru trâ alathusurli a lui? Cumu va si spâstrea atumțea misura și-aradha tu lumi, Avigl'itore a lumilei, Tatâ? Ama Tini nâ l'erțâ ma multu di putemu noi si-lî l'irtămu frațli a noștri. Noi lu mâryimu loclu cathi dzuâ cu nifaptili a noastri, ș-cathi noapti, anda Tini nâ xitâxești cathi dzuâ cu oc'liulu niscutidhosu a soarilui a Tău ș-cathi noapti nâ pitreț l'irtarea a Ta ațea nîlăoasă pritu steali, avigl'itorli lumbrușit di la porțali a avliilei a Tali, Amirărescu Tatâ a nostru! Tini nâ-adari ti rizili cathi dzuâ, Multu-Nîlăoase: câ țe, atumțea cându u-aștiptămu pideapsa, nâ pitreț nîla; cându lî-aștiptămu arufeili a Tali, nâ pitreț seară irinîpsitâ ș-cându u-aștiptămu scutidhea, nâ-u-pitreț lumbrusirea a soarilui. Tini hii daima ma-ndzeanâ di-amârțiili a noastri ș-daima hii mari tu-arăvdarea a Ta ațea tâcutâ. Ti plândzeari easti zurlu ți pistipseaști câ Ti cuturburâ cu zboară di prusvulie! Elu easti hasu unu cilimeanu ți-arucâ nârâitu unu gârnuțu di-arinâ tu-amari ta si-u mutâ tutâ amarea di-tu loclu a lei. Ma amarea mași și-u sufriseaști niheamâ chealea-lî di pisuprâ ș-cu putearea-lî thirie u cârteaști nâinti niputearea-lî și-ngrănea ficiurească. Mea, tuti amârțiili suntu a lumilei ș-tuș prindi s-dămu apandisi trâ amârțiili a tuturoru. Trâ ațea, nu si-aflâ pristi locu oamiñi di dipu dreptâ, câ țe, tuș dreptâli loară pri pâlțari nâscânti amârții a amârțioșiloru. Zori easti s-hii omu dreptu fărâ câbati, câ țe nu si-aflâ vârnū omu dreptu ți s-nu lea pri pâlțari macarimu unu amârțiosu. Ama agiutâ-rî si-achicâșescu, Tatâ, cumu si-adarâ câ unu omu easti multu cama dreptu cându lea pri pâlțari cât' cama multi amârții a amârțioșiloru? Tatălu a nostru țirescu, Cari pitreț pâni di tahina până seara a ficiurițloru a Tăli ș-lî-aprochi alathusurili a loru ca platâ, lișureadzâ furtia a orthodoxiloru ș-luñineadzâ scutidhea a amârțioșiloru!

Loclu easti mpline di-amârții, ama easti mpline ș-di pâlăcării; elu easti mpline di pâlăcăriili a dreptăloru a Tăli, di dipirarea a amârțioșiloru. Vahi nu easti dipirarea apârñita a pâlăcăriilei? Tini va s-hii azvingătoru tu soni. Amirârileă a Ta va-și lu bagâ thime'iulu pri pâlăcăriili a dreptăloru. Vrearea a Ta va si-adarâ nomu trâ tuș oamiñili cumu tora di oară vrearea a Ta easti nomu trâ anghili. Și-atumțea ti ți si-amână Tatălu a nostru s-lâ l'eartâ amârțiili a muritoriloru, dândalui acși paradiymâ ti nîlâ ș-lirtari?

Ș-NU NÂ DU NOI TU PIRAZMO,

Ti dipu psânu ari ananghi omlu ta si-u toarnâ fața di la Tini câtrâ idhol'i! Elu easti aplucusitu di pirazmadz ca di-unâ borâ, ș-easti nipututu ca spuma a unlui arâu dirnatu di munti. Macâ easti avutu, troarâ minduești câ easti unâ cu Tini, i Ti bagâ ma-nghiosu, i și-u stulusești casa cu iconîli a Tali di canda suntu nâscânti luyirii decorativi. Macâ arâulu bati la ușa a lui cadi tu pirazmolu si si-adarâ pâzari cu Tini, i s-Ti-aleapidâ di dipu. Macâ lu-aclemi si si-adarâ curbani, si-adarâ zurbalu. Macâ lu pitreț la moarti, treamburâ. Macâ lu-aclemi cu tuti diznîrdârili a lumilei, easti tu piricl'iu si-și lu-nfarmâcâ și își lu vatâmâ suflitlu. Macâ îli discoapiri a lui nomurli a câștigâlei a Tali, elu cârtești: Lumea easti ti-anami ș-tu ea îșiși ș-fârâ Adârâtoru. Nâ-aumpli di-anisihie luîna a Ta, Luțite Tatâ a nostru, ca pri nâscântâ flituri di noapti. Cându nâ-aclemi la luîna, noi nâ sâlâghimu tu scutidhi; cându himu bâgaț tu scutidhi, u câftâmu luîna.

Dinintea a noastră si-afî multi căliuri has' nâscânti scândile, ama nâ-aspâremu si imnâmu pânâ tu capu pri vârnâ di eali, câ țe, tu ițido capu nâ-așteaptâ ș-nâ-arâdu pirazmadz. Iara calea ți duți la Tini easti astâleată di mulțâ pirazmadz ș-di multi di multi gremuri. Ninti s-yinâ pristi noi pirazmolu s-pari câ nâ avegl'i ca unu nioru di luîna, ama cându yini pirazmolu, cheri. Noi nâ frimitâmu cuturburaț ș-nâ bâgâmu ntribarea ți nâ tirânipsești: cându nâ-arâsimu, cându pistipsimu câ hii dininti i cându pistipsimu câ hii xichi?

Tu tuț pirazmadzli a noștri nâ-ntribâmu: Tini hii Tatâlu a nostru? Tuț pirazmadzli a noștri nâ aducu tu minti idhyea ntribari, ntribari ți nâ u aduți tu minti tuț' ți easti di-avârliga di noi, cathi dzuâ ș-cathi noapti: Ți minduești trâ Dumnidzâ? Iu easti Elu ș-cari easti Elu? Hii cu Elu i hii fârâ Elu?

Dă-ni puteari Tatâlu ș-Adârâtorlu a meu, ta s-potu tu cathi sticu, a banâlei a meali, cumu ți s-hibâ elu, di luîna i di scutidhi, si-apândisescu la cathi pirazmo unâ luyie ș-cu idhyiulu lucru: Dumnidzâ easti Dumnidzâ. Elu easti aclo iu hiu io și-aclo iu nu hiu io.

Inima a mea apreasă, daima ari mirachi trâ Nâsu ș-mânilu a meali io daima li tindu câtrâ ayisitili a Lui straîni, ca unu ficiuricu câtrâ Tatâlu a lui Ațelu vrutlu.

Cumu vai puteamu s-bânedzu fârâ Elu? Aestâ va dzâțea câ potu s-bânedzu tu idhyiulu chiro ș-fârâ io isuîni. Cumu vai puteamu s-hiu contra a Lui. Aestâ va dzâțea câ hiu tu idhyiulu chiro și-contra a mea.

Hil'ilu dreptu îli calcâ toarâli a tatâlu cu tiînie, irini ș-harauâ. Sufîa adileaticlu a Tău tu suflitlu a nostru, Tatâ, ta s-himu dreptâli a Tăli.

Ș-NĂ ASCAPĂ DI AȚELU ARĂU.

Cari va nâ sâlâghească di-tu arău macâ nu Tini, Tatălu a nostru?

Cari va li tindâ mânili câtrâ ficiurițli ți s-neacă macâ nu tatălu a loru?

Cari ari ma multâ mirachi trâ chischineața ș-muşuteața a casilei, macâ nu nicuchirlu a casilei?

Tini nâ-aclîmași di-tru țiva ta s-himu țiva, ma noi adră-mu oaspilichi cu-arăulu și-acși iara nâ-adrămu dipu țiva.

Lu bângămu di-avârliga di inima a noastră șarpili di cari nâ-aspăremu nai ma multu. Di-tru hicati grimu contra a scutidhâlei, ma scutidhea bâneadzâ tu sufiliti a noastri: microbilî a scutidhâlei ș-microbilî a moartilîei. Cu-unâ boați nâ alumtămu cu-arăulu, ama arăulu s-hidzi afurișalui și-amutu tu casa a noastră; anda noi grimu, arăulu lî-amintâ semtili, unâ câti unâ și-agiundzi ma aproapea di inima a noastră. Ședz Multu-Analte Tatâ, ședz anamisa di noi și-arău, și va lî-anâlțămu inimili a noastri și-arăulu va xiruxească acși cumu xiruxești sumu căloarea a soarilui, șopotlu di ninga cali. Tini hii multu di multu disupra a noastră ș-nu duchești cumu acreaști arăulu, ama noi himu zgrumaț di elu. Mutrea, arăulu acreaști tu noi dzuâ di dzuâ, sumu oclîli a noștri, și-și lu tindi carpolu bolcu tu tuti părțali.

Cathiunâ dzuâ soarli nâ dzâți Bunâ dimneața! ș-nâ bagâ ntribarea: ți avemu si-Li aspunemu a marilui a nostru Amiră? Ș-noi Îli aspunemu mași carpolu ațelu vecliu și-aspartu a arăului. Dumnidzale, vahi nu easti țara ațea niminată ș-fără banâ, ma chischinâ di omlu ți ipirițești a arăului?

Mutrea, nâ stizmusimu casili și pâlățili tu vâlîurli și-grochili a loclui. A Țiia nu va-Ți hibâ zori s-dimândz a arăuriloru a Tali s-li neacă tuti aesti vâlîuri și-grochi, chischinipsindalui loclu di oamiñi ș-di nifaptili a loru.

Ama Tini hii ma-ndzeanâ di yinatea a noastră ș-di urnimiili a noastri. Macâ va lî-ascultai urnimiili a oamiñiloru, va u câtaștrăpseai lumea până di thimefiu și va Ti-aveai ngrupatâ Tini Isuț tu urvâli.

O, Ațelu ma mintimenlu di tuț tațli! Tini totna hamuarâdz cu mușuteața ș-nimoartea a Ta ațea dumnidzasca și, mea, di-tu hamuarâslu a Tău acrescu steali! Totna hamuarâzândalui lu-alăxești arăulu a nostru cu ghineața ș-lu-ambuliusești pomlu a ghineațalei pri pomlu a arăului, și-acși u vindiț cu arâvdari Grâdina a Paradhisului, ațea alâsatâ tu-apârnisiri di noi. Tini, cu-arâvdari vindiț ș-cu-arâvdari stizmusești. Cu-arâvdari u stizmusești a Ta Amirărilî a ghineațalei, Amirălu și Tatălu a nostru. Ti pâlâcârsimu Tini: s-nâ sâlâghești di-tu arău și aumpli-nâ di ghineață, Tini perfecta dișirtari di-arău și-aumpleari di ghineață.

CĂ A TA EASTI AMIRĂRIILEA

Stealili și soarli suntu țițateani a Amirăriilei a Tali, Tată. Nyrăpsea-nă ș-noi tu-aestă ascheri lumbrusită.

Planeta a noastră easti nîcă și scutidhoasă, ama easti lucrulu a Tău, stizmusirea a Ta, duhlu a Tău. Cumu poati s-iasă di-tu mănili a Tali ți va ți nu easti mari? Ama pritu niaxia și ntunicarea a noastră, noi u-adrămu nîcă și scutidhoasă fuleaua a noastră. E, loclu easti nîcu și scutidhosu, câti ori lu luyursimu amirărilî a noastră ș-cându nă fândăxim ca născănță zurli că himu amiradzli a lei.

Mutrea, anamisa di noi suntu mulță cari fură amiradz pristi locu ș-cari tora, stânda pri-aruvuirili a scamniloru a loru s-ciudisescu și-ntreabă: Iu suntu amirăriili a noastri? Ș-multi suntu amirăriili ți nu știu ți si-adră cu amiradzli a loru. Hărsitu easti omnu ți mutreaști pritu niori ș-ciuciuă graie ți li-avdu: A Ta easti Amirăriile!

Ațea ți-aclimămu amirăriile a noastră pimintescă easti mplinu di yerîi ș-treți has' bișîțli pri unu arău ahândosu. Ună vândachi di-arină pri arpili a vimtului! Mași Tini u ai alithioasa Amirărilî ș-mași Amirăriile a Ta ari Amiră. Lea-nă di pri arpili a vimtului Nîlăoase Amiră, ascapă-nă di pri arpili a vimtului! Și adară-nă țițateani a Amirăriilei a Tali tră etă, aproapea di stealili și sorilî a Tăli, aproapea di anghililî și arhanghililî a Tăli, e, aproapea di Tini, Tatălu a nostru!

Ș-PUTEAREA

A Ta easti putearea, câ țe, a Ta easti Amirârile. Ațeli ți taha si-acleamâ amiradz sutu niputuț. Singura a loru puteari amirâreascâ sta tu titlurili a loru amirârești ți suntu mași titlurili a Tali. Eli cheru pritu țarâ ș-țara neadzi iu va vimtulu. Himu hulandari, aumbri ș-țarâ ți s-minâ. Ama ș-cându chiremu pri-aoa, pri-aclo, ș-nâ minâmu, tut' pritu putearea a Ta u-adrâmu. Pritu putearea a Ta bânâmu ș-pritu putearea a Ta va-nyiemu. Macâ omlu u-adarâ ghineța u-adarâ cu putearea a Ta, pritu Tini; ș-macâ lu-adarâ arâulu, lu-adarâ cu putearea a Ta, ama pritu elu işiși. Tuti ți si-adarâ si-adarâ cu putearea a Ta, uflisitâ trâ-bunu, i trâ-arău, trâ achicâseari, i fârâ achicâseari. Macâ omlu u ufliseaști putearea a Ta dupâ vrearea a Ta, Tatâ, atumțea putearea a Ta easti a Ta; ș-macâ omlu u ufliseaști putearea a Ta dupâ vrearea a lui, atumțea putearea a Ta si-acleamâ a lui și easti arauâ.

Io dzâcu Dumnidzale, câ atumțealului cându adari ți vrei cu putearea a Ta, ea easti bunâ, ama cându dhicunearli ți u-mprumutarâ putearea di la Tini, s-fudulescu adrândalui iți voru cu putearea a Ta, di cara easti a loru, ea easti arauâ. Și acși ari mași unu nicuchiru, ama suntu oamiñi ți u uflisescu cu zorea putearea a Ta, e, uflisescu cumâtici di-tu putearea a Ta, ți cu nilâ mari u dai mprumutu di la measa a Ta ațea avuta aiștoru muritori ftohi di pristi locu. Caftâ câtrâ noi Tatâ Putute, caftâ câtrâ noi ș-nu ti-ayunisea s-pitreț putearea a Ta a țarâlei, până nu va si-ndreagâ doi udadz ta s-ti-ncapâ: bunâvrearea ș-tâpiñiusirea – bunâvrearea ta s-hibâ uflisitâ trâ-bunu, dhoara mprumutatâ di la Dumnidzâ ș-tâpiñiusirea ta si ș-thimiseascâ totna câ tutâ putearea di-tu lumi easti a Ta, Mari Dhurusitoru di puteari. A Ta easti putearea sântâ ș-mintimenâ – ama cându si-aflâ tu mânili a noastri, putearea a Ta easti tu piricliu si s-mâryeascâ și si si-adarâ nisântâ și zurleascâ.

Tatâ Cari hii tu țeruri, agiutâ-nâ s-cunuștemu ș-cathiunâ dzuâ si-adrâmu mași unu lucru: si știmu câ tutâ putearea easti mași a Ta și si-u uflisimu putearea a Ta dupâ vrearea a Ta. Mutrea, himu nihârșiț câ țe mpârțâmu ațea ți easti ti nimpârțâri la Tini: u-mpârțâmu putearea di luñinâ, și u-mpârțâmu putearea di vrearu, și u-mpârțâmu putearea di pisti – și-estâ easti itia ațea di prota ti câdearea a noastră – u-mpârțâmu putearea di tâpiñiusiri. Tatâ, adarâ unâ, Ti pâlâcârsimu, ațea ți hilili a Tâli cu zurleățâ mpârțârâ. Ti pâlâcârsimu: analțâ la tiñia di prota, putearea a Ta ți fu alâsatâ tu-apâryisiri ș-nitiñisită: câ țe, cum' ți s-himu, himu ficiurițli a Tâli.

ȘI DOXA, TU ETA ETILORU. AMINU.

A Ta easti doxa ațea trâ etâ deadunu cu Tini, Tatălu a nostru Amirărescu. Doxa easti ligată di usia a Ta ș-nu ascalnâ di noi. Nu easti doxa di-tu zboară ca doxâ a muritoriloru, ama easti di idhyea usie, ți nu treați, has'Tini. E, ea easti nimpârțâtâ di Tini cumu easti nimpârțâtâ luțina di soarli apresu. Cari u vidzu mesea și mardzina a doxâlei a Tali? Cari agiumsi duxusitu fârâ s-da di Doxa a Ta?

Doxa a Ta ațea lumbrusitâ nâ anvârligheadzâ di tuti părțâli ș-nâ mutreaști tu tâțeari, unâ parti hamuarâdzânda, unâ parti ciudisinda-si di frimtârli și cârtearea a noastră umineascâ. Iara cându tâțemu, vârnû nâ ciuciorâ mistiryiosu: hiț ficiurițli a Tatălui duxusitu.

O, ți dulți easti aestâ duxusitâ ciuciorari!

S-himu ficiurițli a doxâlei a Tali, ți mirachi ma mari si-avemu? Nu easti duri! Sigura, duri easti trâ unâ banâ alithea. Ama, mea, oamiñilî voru s-hibâ tați a doxâlei. Și-aestâ easti apârñita ș-cima a lăeațâlei a loru. Elî nu suntu ifhâristisiș s-hibâ ficiuriș a doxâlei a Tali, și si-s-cumânicâ cu doxa-Ț, elî voru s-hibâ tați ș-purtători a doxâlei a Tali. Ama, ți cara, Tini hii singurlu Tatâ și singurlu purtătoru ti tutâ doxa. Suntu mulțâ ți u-ufiliscu doxa-Ț trâ arău și suntu mulțâ ți si-arâdu singuri. Nu ari piriçliu ma mari di doxa tu mâñilî a muritoriloru.

Tini u-aspuñi doxa a Ta, iara oamiñilî si-ncaci di-avârliga-li. Doxa a Ta easti factu iara doxa a oamiñiloru easti zboru. Doxa a Ta, totna hamuarâdi și hâidhipsești, iara doxa a oamiñiloru mpârțâtâ di Tini lâhtârsești ș-vatâmâ. Doxa a Ta îli hrăneaști ftohlî ș-da urnimie ti ațeli imiri, doxa a oamiñiloru disparti di Tini. Doxa a oamiñiloru easti nai ma buna hâlata a sâtânălui. Ti hazi suntu oamiñilî ți si-ampulisescu si și-u-adarâ doxa ahoryea di Tini!

Fu unu zurlu ți lu-aura soarli ș-câfta si-afîa unu locu afiritu di luțina a soarilui, ți s-hibâ a lui. Elu și-adrâ unâ câlivâ scutidhoasă și nu adrâ firidz, și intrâ tu ea, și șidea tu chisâ, și s-hârsea câ ascâpă di marli izvuru a luñinâlei. Unu ahtari zurlu și-unu ahtari țitâțeanu a scutidhâlei easti ațelu ți cilistisești si și-u-adarâ doxa ahoryea di Tini și-mpârțātu di Tini, Athanate, izvuru a Doxâlei.

Nu ari doxâ a oamiñiloru acși cumu nu ari puteari a oamiñiloru. A Ta easti putearea și a Ta easti doxa, Tatălu a nostru. Macâ nu li-mprumutâmu di la Tini, nu li-avemu, ș-mârânyisimu dipu ca frîndzâli uscati mpârțâti di pomu și scrupsiti dupâ chefea a vimtului.

S-himu ifhâristisiș, ta s-nâ-aclimâmu ficiurițli a Tăli. Nu ari tiñie ma mari di-aestâ, tu țeru i pristi locu.

Lea di la noi amirâriili a noastră, putearea a noastră ș-doxa a noastră. Tuti ți li-aclimâmu unâoarâ a noastră, dzâcuti ședu tu urvâli. Lea di la noi ațea ți eara a Tău di-tu arhiesitâ.

Tutâ isturia a noastră fu unâ cilistiseari zurleascâ ta si-u-bâgâmu pri cali amirârilea a noastră, putearea a noastră ș-doxa a noastră. Nclidi-u troarâ isturia a noastră ațea veaclea, tu cari nâ-ampulisimu s-nâ-adrâmu nicuchiri tu casa a Ta, ș-dișclidi unâ istorie noauâ tu cari va cilistisimu s-nâ-adrâmu huzmichiari tu casa ți easti a Ta. Mea, ma bunu ș-ma duxusitu lucru easti s-himu huzmichearî tu Amirârilea a Ta di s-himu nai ma mârli amiradz tu amirârilea a noastră.

Trâ-ațea adarâ-nâ, Tatâ, huzmichearli a Amirârilei a Tali, a putearilei a Tali și-a-doxâlei a Tali, tu tutâ eta a noastră ș-tu eta a etiloru. Aminu!

COLOFON

Autorul lucrării AYIULU NICOLA VELIMIROVICI
DISPOTHI ALI OHRIDÂ ȘI ALI JICI

Titlul lucrării EXIYISIRI LA TATĂLU A NOSTRU

**Editura la care
a apărut** Editura PREDANIA,
BUCUREȘTI, 2012

**VARIANTĂ
DIGITALIZATĂ
DE** Editura Predania/
CP 67, OP 13, București
www.predania.ro
tehnoredactor/ Remus Brihac
concept grafic/ Atelieruldegrafica.ro

PREDANIA